

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda dr. sc. Sanje Otočan predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja J. n. d.d., Z., kojeg zastupa opunomoćenik T. O., odvjetnik iz Odvjetničkog društva O., V., K., Š. d.o.o., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. Š. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D., odvjetnica u Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 8. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-008-07/20-01/102, urbroj: 401-01/14-20-1 od 13. veljače 2020.
- II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika naloženo je tužitelju da u roku od osam dana od zaprimanja tog rješenja riješi zahtjev za pristup informacijama H. Š. od 3. siječnja 2020. sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", 25/13. i 85/15.; u daljnjem tekstu: ZPPI).

U tužbi tužitelj u bitnom navodi da je zainteresirana osoba zatražila podatke o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima tijekom 2019. godine po pojedinim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima. Tužitelj je zainteresiranoj osobi odgovorio, obavijestivši ga o statusu i djelatnostima tužitelja te obrazložio da je tužitelj dioničko društvo koje kotira na Z. b., da se financira isključivo iz svojih sredstava stečenih obavljanjem djelatnosti na tržištu te da informiranje obavlja sukladno Zakonu o trgovačkim društvima kojim je uređeno pravo dioničara na obaviještenost. S obzirom na to da su podaci koje je zainteresirana osoba zatražila obuhvaćeni javno objavljenim i javno dostupnim financijskim izvješćima, tužitelj je uputio zainteresiranu osobu na svoja financijska izvješća koja se objavljuju kvartalno, polugodišnje i godišnje, a koja u stavci „materijalni troškovi – podgrupa: ostali vanjski troškovi“ obuhvaća i tražene podatke. Međutim, neovisno o primitku takve obavijesti, zainteresirana osoba je tuženiku podnijela žalbu koja je usvojena jer je tuženik našao da tužitelj nije postupio sukladno ZPPI-u. Neutemeljenim smatra stajalište tuženika da se na tužitelja primjenjuje ZPPI. Ističe da nije proračunski korisnik jer ima vlastite prihode od obavljanja djelatnosti, ne koristi državna sredstva, subvencije, niti se financira sredstvima iz državnog proračuna. Naglašava da je dioničko društvo koje ima više dioničara, financira se vlastitim sredstvima koja stječe obavljanjem djelatnosti na tržištu, nema javne ovlasti, ne obavlja javnu službu, ne prima

državne potpore niti prikuplja namete te, za razliku od drugih tijela na koja se odnosi ZPPI, ovisi o tržištu i svojem obavljanju djelatnosti na tržištu, pri čemu su korisnici tužiteljevih usluga pretežno pravne osobe u inozemnom vlasništvu. Mišljenja je da nije i ne može biti smatran tijelom javne vlasti u smislu članka 5. ZPPI-a. Ističe da je dioničko društvo u kojemu dionice drži više dioničara, a koji dioničari svoja prava ostvaruju sukladno Zakonu o trgovačkim društvima, Zakonu o tržištu kapitala, te Pravilima Z. b. Podaci poput predmetnih u svim su tržišnim gospodarstvima poslovna tajna poduzetnika koja se čuva po strogo određenim pravilima kojima se utvrđuje kome se i na koji način ti podaci dostavljaju. Informacija koju zainteresirana osoba traži poslovna je tajna tužitelja, a što je tuženik zanemario pri donošenju osporavane odluke. Nadalje ističe da mu je osporavanim rješenjem naloženo da zatraženu informaciju dostavi zainteresiranoj osobi u roku od osam dana od dana zaprimanja rješenja, međutim, rok za davanje informacije ne može početi teći prije pravomoćnosti rješenja tuženika, što je još jedan razlog nezakonitosti osporavanog rješenja. Tužitelj predlaže da Sud provede usmenu raspravu, usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika te naloži tuženiku naknadu troškova upravnog spora tužitelju.

U odgovoru na tužbu tuženik se prvenstveno očituje na tužiteljevu tvrdnju da se ne smatra obveznikom primjene ZPPI-a. Tuženik ističe da je prije donošenja osporavanog rješenja pregledao javno dostupne podatke, a kao najrelevantnije uzeo one koji su objavljeni na internetskoj stranici tužitelja na kojoj je navedeno sljedeće: „oblik vlasništva: dioničko društvo u mješovitom kapitalu s većinskim državnim kapitalom“. Nadalje, na internetskoj stranici tužitelja stoji da su dioničari tužitelja na dan 18. travnja 2019., između ostalih i Ministarstvo državne imovine (Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje) 37,26%, Centar za restrukturiranje i prodaju 26,28%, Ministarstvo državne imovine (Republika Hrvatska) 14,97% i Hrvatska elektroprivreda 5,36%. Iz navedenih udjela nesumnjivo proizlazi da Republika Hrvatska ima većinski udio u vlasništvu tužitelja te je tužitelj tijelo javne vlasti iz članka 5. točke 2. ZPPI-a. Zahtjev zainteresirane osobe nije riješen u skladu sa ZPPI-em jer se tužiteljeva obavijest ne može smatrati rješavanjem predmetnog zahtjeva za pristup informacijama. Stoga je tuženik naložio tužitelju da postupi po zahtjevu zainteresirane osobe, pri čemu tužitelju nije naložio da zainteresiranoj osobi omogući pristup traženoj informaciji, već je naložio rješavanje predmetnog zahtjeva sukladno ZPPI-u, ne prejudicirajući ishod postupka. Predlaže da Sud odbije tužbu i potvrdi osporavano rješenje.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ističe da tužbeni zahtjev nije osnovan te se poziva na presudu ovoga Suda, poslovni broj: UsII-33/19 od 4. travnja 2019. u kojoj je Sud izrazio stajalište koje je u cijelosti primjenjivo u ovom predmetu. Predlaže odbijanje tužbe i traži naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 2.500,00 kn.

U skladu s člankom 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS), odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Budući da tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice nisu sporne, Sud je konkretni spor riješio bez rasprave na temelju članka 36. točke 4. ZUS-a.

Člankom 20. stavkom 1. ZPPI-a propisano je da će na temelju zahtjeva za pristup informaciji tijelo javne vlasti odlučiti najkasnije u roku od 15 dana od podnesenog urednog zahtjeva.

Člankom 23. ZPPI-a propisano je u kojim slučajevima tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu, odnosno u kojim slučajevima rješenjem odbija zahtjev, a kada ga odbacuje.

Prema članku 5. točki 2. ZPPI-a, tijela javne vlasti, u smislu toga Zakona, su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo.

Tužitelj primarno temelji tužbu na tvrdnji da nije tijelo javne vlasti u smislu članka 5. točke 2. ZPPI-a te da se na njega taj Zakon ne primjenjuje.

Uvidom u podatke na internetskoj stranici tužitelja (<https://janaf.hr/o-nama/osnovni-podaci>), Sud je utvrdio vlasničku strukturu tužitelja. Oblik vlasništva: „dioničko društvo u mješovitom vlasništvu s većinskim državnim kapitalom.“ Dioničari (18. travnja 2019.): Ministarstvo državne imovine (HZMO) - 37,26%, CERP - 26,28%, Ministarstvo državne imovine (RH) - 14,97% i dr.

Iz navedenih podataka valja zaključiti da Republika Hrvatska ima većinski udio u vlasništvu tužitelja iz čega proizlazi zaključak da je tužitelj tijelo javne vlasti u smislu članka 5. točke 2. ZPPI-a. Stoga nije osnovana tužiteljeva tvrdnja da se na njega ne primjenjuje ZPPI.

Nadalje, iz podatka u spisu predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba 3. siječnja 2020. tužitelju podnijela zahtjev za pristup informacijama kojim je zatražila podatke o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima tijekom 2019. godine po pojedinim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima. Budući da tužitelj nije donio rješenje o zahtjevu za pristup informacijama u roku i na način kako je to propisano ZPPI-em, zainteresirana osoba je podnijela žalbu tuženiku, nakon čega je tuženik od tužitelja zatražio obavijest o razlozima zbog kojih predmetni zahtjev nije riješen. Tužitelj je dostavio tuženiku obavijest da je zainteresiranoj osobi upućen odgovor u kojemu je navedeno da su podaci koje je zatražila zainteresirana osoba sadržani i javno objavljeni u financijskim izvješćima zbirno u grupi „materijalni troškovi“ podgrupi „ostali vanjski troškovi“ jer ne postoji obveza zasebnog izvještavanja.

Polazeći od podataka iz spisa predmeta, a imajući na umu utvrđene činjenice glede vlasničke strukture tužitelja, Sud smatra pravilnom ocjenu tuženika da se na tužitelja primjenjuje ZPPI te da zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama nije riješen sukladno ZPPI-u. Pravilno je tuženik naložio tužitelju da riješi zahtjev zainteresirane osobe, pri čemu valja naglasiti da tuženik nije prejudicirao ishod postupka rješavanja zahtjeva za pristup informacijama. Tužitelju je osporavanim rješenjem pravilno dana uputa da utvrdi posjeduje li tražene (gotove) informacije na koje se odnosi zahtjev te postoje li ograničenja pristupa informacijama iz članka 15. ZPPI-a za koje je potrebno provesti test razmjernosti i javnog interesa i u tom slučaju postupi sukladno članku 16. ZPPI-a.

Tužitelj tvrdi da rok za davanje informacije ne može početi teći prije pravomoćnosti rješenja tuženika pa je rješenje tuženika i iz tog razloga nezakonito. Osvrćući se na taj tužbeni navod, valja reći da je člankom 26. stavkom 1. ZPPI-a, između ostalog, propisano da tužba ima odgodni učinak ako je rješenjem omogućen pristup informaciji, što znači da u ovom slučaju (u kojemu osporavanim rješenjem nije omogućen pristup informaciji, već samo naloženo rješavanje o zahtjevu) nema odgodnog učinka tužbe, zbog čega tužiteljev navod u tom smislu ne može dovesti u sumnju zakonitost osporavanog rješenja.

S obzirom na navedeno, Sud nije našao osnove za poništenje pobijanog rješenja tuženika, slijedom čega je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki I. izreke.

Budući da tužitelj nije uspio u upravnom sporu, to je na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a odlučeno kao u točki II. izreke.

Sud nije dosudio zainteresiranoj osobi naknadu troškova upravnog spora, ocijenivši da odgovor na tužbu koji je dostavila zainteresirana osoba nije od utjecaja na ishod spora, zbog čega trošak sastava tog podneska Sud ne smatra opravdanim. Stoga je odlučeno kao u točki III. izreke.

U Zagrebu, 8. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.